

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення
та Кримінального кодексу України для реалізації положень Закону України
“Про цивільну зброю та боєприпаси”

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості
Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст.1122):

1) пункт 5 частини першої статті 24 викласти в такій редакції:
“5) позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину
(права керування транспортними засобами, права полювання, права на
володіння цивільною зброєю та бойовими припасами);

позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;”;

2) частину першу статті 25 викласти в такій редакції:
“Оплатне вилучення, конфіскація предметів, позбавлення права керування
транспортними засобами та права на володіння цивільною зброєю та
бойовими припасами можуть застосовуватися як основні, так і додаткові
адміністративні стягнення; позбавлення права обіймати певні посади або
займатися певною діяльністю – тільки як додаткове; інші адміністративні
стягнення, зазначені в частині першій статті 24 цього Кодексу, можуть
застосовуватися тільки як основні.

За одне адміністративне правопорушення може бути накладено основне або
основне і додаткове стягнення.”

3) Статтю 30 викласти в наступній редакції:
“Стаття 30. Позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю

Позбавлення наданого даному громадянину права полювання застосовується на строк до трьох років за грубе або систематичне порушення порядку користування цим правом.

Позбавлення наданого даному громадянину права на володіння цивільною зброєю та бойовими припасами застосовується на строк до трьох років за порушення порядку користування цим правом або на строк від трьох до десяти років за систематичне (три та більше разів протягом року) порушення порядку користування цим правом.

Позбавлення наданого даному громадянину права керування транспортними засобами застосовується на строк до трьох років за грубе або повторне порушення порядку користування цим правом або на строк до десяти років за систематичне порушення порядку користування цим правом.

Позбавлення права керування засобами транспорту не може застосовуватись до осіб, які користуються цими засобами в зв'язку з інвалідністю, за винятком випадків керування в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також у разі невиконання вимоги поліцейського про зупинку транспортного засобу, залишення на порушення вимог встановлених правил місця дорожньо-транспортної пригоди, учасниками якої вони є, ухилення від огляду на наявність алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю призначається судом на строк від шести місяців до одного року, незалежно від того, чи передбачене воно в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, коли з урахуванням характеру адміністративного правопорушення, вчиненого за посадою, особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за нею права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю призначається судом строком на один рік, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу.”;

4) статтю 190 викласти в наступній редакції:

“Стаття 190. Порушення громадянами порядку придбання, зберігання, передачі іншим особам або продажу цивільної зброї

Придбання, зберігання, передача іншим особам або продаж громадянами цивільної зброї категорії В без відповідного документа дозвільного характеру, виданого уповноваженим державним органом, –

тягнуть за собою накладення штрафу від семидесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зброї або без такої.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п’ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зброї та позбавленням права на володіння цивільною зброєю та бойовими припасами на строк до одного року.”;

5) статтю 191 викласти в наступній редакції:

“Стаття 191. Порушення громадянами правил зберігання або транспортування цивільної зброї і бойових припасів

Порушення правил зберігання або транспортування цивільної зброї і бойових припасів громадянами, які мають відповідний документ дозвільного характеру, виданий уповноваженим державним органом, –

тягне за собою накладення штрафу від семидесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п’ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією зброї і бойових припасів з оплатним вилученням зброї та/або боєприпасів, які зберігалися або транспортувалися із порушенням встановлених правил або без такого.

Втрата цивільної зброї з вини власника, –

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторна, протягом року, втрата цивільної зброї з вини власника –

тягне за собою накладення штрафу від двохсот п'ятидесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

6) статтю 192 викласти в наступній редакції:

“Стаття 192. Порухення строків повідомлення про зміну місця постійного зберігання цивільної зброї

Порухення встановлених строків повідомлення про зміну місця постійного зберігання цивільної зброї –

тягне за собою накладення штрафу від п'ятидесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

7) статтю 193 викласти в наступній редакції:

«Стаття 193. Ухилення від реалізації цивільної зброї і бойових припасів

Ухилення від реалізації цивільної зброї і бойових припасів громадянами після припинення дії документу дозвільного характеру, –

тягне за собою накладення штрафу від п'ятидесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням (за ринковою ціною) зброї і бойових припасів.”;

8) статтю 194 викласти в наступній редакції:

“Стаття 194. Порухення працівниками торговельних підприємств (організацій) порядку продажу цивільної зброї і бойових припасів

Продаж працівниками торговельних підприємств (організацій) цивільної зброї і бойових припасів підприємствам, установам, організаціям та громадянам, які не мають відповідного документа дозвільного характеру, виданого уповноваженим державним органом, –

тягне за собою накладення штрафу від тисячі до тисячі п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, –

тягнуть за собою накладення штрафу від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

9) статтю 195 викласти в наступній редакції:

“Стаття 195. Порушення працівниками підприємств, установ, організацій правил зберігання або транспортування цивільної зброї і бойових припасів

Порушення правил зберігання або перевезення цивільної зброї і бойових припасів працівниками підприємств, установ, організацій, відповідальними за їх охорону, а так само використання ними зазначеної зброї і бойових припасів не за призначенням –

тягнуть за собою накладення штрафу від тисячі до тисячі п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, –

тягнуть за собою накладення штрафу від тисячі п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

10) після статті 266 додати статтю 266¹ наступного змісту:

“Стаття 266¹. Огляд особи, яка здійснює транспортування або носіння цивільної зброї на стан алкогольного та/або наркотичного сп'яніння (нетверезий стан)

Особи, які здійснюють транспортування або носіння цивільної зброї і щодо яких є підстави вважати, що вони перебувають у стані алкогольного та/або наркотичного сп'яніння (нетверезому стані).

Огляд такої особи на стан алкогольного та/або наркотичного сп'яніння (нетверезий стан) проводиться в порядку передбаченому статтею 266 цього Кодексу.

Примітка:

Стан алкогольного та/або наркотичного сп'яніння (нетверезий стан) - стан перебування особи під впливом дії алкоголю (вміст чистого алкоголю перевищує значення 0,45 г на літр крові або перевищує значення 0,20 мг на

літр повітря, що видихає така особа) та/або під дією речовин, визначених у переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України.”.

2. У Кримінальному Кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст.131):

1) Статтю 36 викласти в такій редакції:

“Стаття 36. Необхідна оборона

1. Необхідною обороною є застосування сили та інші дії, які вчинені з метою захисту охоронюваних законом прав, свобод та/або інтересів особи, що захищається та/або інших осіб, а також суспільних інтересів та/або інтересів держави від суспільно небезпечного, протиправного посягання із застосуванням насильства, чи реальної загрози такого посягання шляхом заподіяння шкоди тому хто посягає, задля негайного відвернення чи припинення такого посягання.

2. Кожна особа має право на необхідну оборону незалежно від можливості уникнути суспільно небезпечного, протиправного посягання та/або можливості звернутися за допомогою до інших осіб чи до органів влади.

3. Якщо внаслідок сильного душевного хвилювання, яке викликане суспільно небезпечним, протиправним посяганням, особа, яка захищалася, не могла оцінити відповідність заподіяної нею шкоди небезпечності посягання чи обстановці захисту, така особа, не підлягає кримінальній відповідальності.

4. Не є кримінальним правопорушенням та виключає кримінальну відповідальність застосування особою будь-якої зброї чи будь-яких інших засобів, чи предметів у випадках:

- захисту від нападу озброєної особи, чи негайного відвернення реальної загрози такого нападу, незалежно від мети нападу;
- захисту від нападу групи (двох або більше) осіб, чи негайного відвернення реальної загрози такого нападу, незалежно від мети нападу;
- захисту від нападу, чи негайного відвернення реальної загрози нападу неозброєної особи, якщо така особа має беззаперечні переваги у фізичній кондиції порівняно з особою, яка реалізує право на необхідну оборону, незалежно від мети нападу;
- захисту від насильницького задоволення статевої пристрасті у будь-яких формах чи проявах, чи для негайного відвернення загрози такого насильства;
- захисту від особи, яку виявлено на місці злочину під час вчинення тяжкого чи особливо тяжкого злочину та яка із застосуванням сили чи з погрозою її застосування намагається втекти з місця злочину або перешкоджає поверненню майна, яким протиправно заволоділа;

- відвернення спроби протиправного заволодіння вогнепальною зброєю, яка законно перебуває у власності особи, незалежно від тяжкості шкоди, яку заподіяно тому, хто посягає.
- захисту від нападу тварин, що безпосередньо загрожують життю чи здоров'ю людей, чи негайного відвернення реальної загрози такого нападу.

Примітки:

Під охоронюваними законом правами, свободами та/або інтересами особи, що захищається та/або інших осіб, а також суспільними інтересами та/або інтересами держави в цій статті визнаються особисті майнові, немайнові та інші права, свободи та інтереси, які гарантовані або закріплені в Конституції України, інших законах України та міжнародних договорах, які ратифіковані Верховною Радою України або набули чинності в Україні в інший, передбачений ними, спосіб.

Під протиправним посяганням в цій статті визнаються будь-які протиправні дії певної особи (осіб), які мають місце в дійсності і часі, які спрямовані на завдання шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи, а також - суспільним чи державним інтересам та які не припинилися на момент реалізації права на необхідну оборону.

Під реальною загрозою в цій статті визнаються обставини, сукупність яких дозволяє особі, яка захищається, зробити висновок про необхідність реалізації права на необхідну оборону. Такими обставинами зокрема, але не виключно, можуть бути: події, очевидцем яких є особа, яка захищається; поведінка нападника та інтенсивність і характер його дій, спрямованість умислу як по відношенню до особи, що захищається, так і по відношенню до третіх осіб тощо.

Сильним душевним хвилюванням (фізіологічним афектом) є раптовий емоційний процес, викликаний поведінкою особи, що посягає, який протікає швидко і бурхливо, та певною мірою знижує здатність особи усвідомлювати свої дії і керувати ними. Наявність такого стану в момент реалізації права на необхідну оборону має визначатися шляхом проведення відповідної експертизи.

Під нападом визнаються активні протиправні дії правопорушника, які спрямовані проти особи, що захищається та/або проти інших осіб, внаслідок яких особа, що захищається та/або інші особи можуть втратити життя, здоров'я, свободу та/або майно, що є їх власністю чи яке належить їм на відповідній правовій підставі.

Озброєною визнається особа, яка вчиняє протиправне посягання із застосуванням будь-якого технічного пристрою чи будь-якого іншого предмету, що за своїми властивостями здатен завдати шкоди життю та/або здоров'ю хоча б однієї особи.

Беззаперечними перевагами у фізичній кондиції визнаються: фізичний стан нападника, рівень його вмінь та навичок та/або стан жертви (вік, стать, фізичний стан тощо), які обумовлюють безпорадність жертви у протистоянні з нападником голіруч.

Житлом у цій статті визнається в цілому житловий будинок, квартира, інше жите приміщення, призначене та придатне для постійного або тимчасового проживання в них на законних підставах.

Садибою в цій статті визнається приватне домоволодіння особи – житловий будинок з прилеглою земельною ділянкою та будь-якими нежитловими спорудами на цій ділянці, однак лише за умови, що:

- доступ на відповідну земельну ділянку фізично обмежений таким чином, що виключає ненавмисний чи випадковий доступ сторонніх осіб на неї та сама земельна ділянка знаходиться у власності чи користуванні тощо у передбачений законом спосіб, що підтверджується відповідними документами;
- периметр зовнішніх меж садиби має позначки, які наочно та зрозуміло попереджають про заборону стороннім особам знаходитися в межах садиби.

Під іншим володінням особи розуміються нерухомі чи рухомі речі (включаючи будь-який транспортний засіб), які належать особі, яка захищається, на будь-якому правовому титулі і які можуть використовуватися нею для задоволення необмеженого кола потреб, а також місце, транспортний засіб або територія, де особа, яка захищається, знаходиться правомірно та має право знаходитися.

Під насильницьким задоволенням статевої пристрасті в цій статті розуміється задоволення статевої пристрасті у будь-якій формі чи проявах, що поєднане з умисним зовнішнім негативним впливом (залякуванням, погрозою вчинити зовнішній негативний вплив) на організм особи, що захищається (або її родичів та/чи близьких осіб) або на її фізичну свободу (або її родичів та/чи близьких осіб), вчинений з метою подолання чи попередження опору потерпілої особи або приведення її у безпорадний стан. Такий вплив може виражатись у нанесенні ударів, побоїв, заподіянні тілесних ушкоджень, здавлюванні дихальних шляхів чи іншому обмеженні доступу повітря для дихання, зв'язуванні та/або триманні рук або ніг, обмеженні або позбавленні особистої волі, демонстрації (застосуванні) зброї або інших предметів, які спроможні нанести тілесні ушкодження чи завдати болю, уведенні в організм

потерпілої особи проти її волі наркотичних засобів, психотропних, отруйних, сильнодіючих речовин тощо.”;

2) статтю 263 викласти в такій редакції:

“Стаття 263. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами

1. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут цивільної вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, без передбаченого законом дозволу -

караються позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї, забороненої законом у цивільному обігу -

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

3. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вибухових речовин (крім пороху та капсулів, що використовуються для спорядження боєприпасів) або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу -

карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

4. Використання зброї, вибухових речовин або вибухових пристроїв, набутих без передбаченого законом дозволу, як знаряддя чи засіб вчинення злочину, відповідальність за який передбачена статтями 110, 112, 113, 121, 122, 129, 146, 147, 187, 189, 194, 261, 294, 342, 345, 345-1, 346, 347, 347-1, 348, 348-1, 349, 349-1, 350, 352, 377, 378, 379, 398, 399, 400 цього Кодексу -

караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років

5. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила злочин, передбачений частинами першою або другою цієї статті, якщо вона добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої.

Примітка.

Не містять складу злочину і не мають наслідком кримінальну відповідальність за ст. 263 Кримінального кодексу дії пов'язані із виготовлення і зберігання аналогів старовинної вогнепальної зброї, незалежно від мети виготовлення.”

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням чинності Закону України “Про цивільну зброю та боєприпаси”.

Голова
Верховної Ради України

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ШАРАСЬКІН АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000F6563A00AE3AD001
Дійсний до: 18.11.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 437д9/12-2020/219557 від 24.11.2020

271525